

I Socialdemokratiet har vi meget svært ved at forstå, at skatte kroner skal bruges til at plukke de heldige patienter ud med baggrund i deres samfundsmæssige nytte frem for at lade behandlingen afhænge af sygdommen.

Det kan ikke siges stærkt nok. Som Socialdemokrater vil vi ikke være med til at bruge fælleskabets penge til at springe 75-årige fru Pedersen og 7-årige Louise over, for at direktøren kan komme til først.

En ting er, at det borgerlige Danmark synes, det er helt fint, at man privat betaler for at få en behandling på et privat hospital, men en anden ting er at bruge alle os andre til at betale for den særbehandling.

Det er usolidarisk, og det bygger på det menneskesyn, at vi alle sammen skal vurderes ud fra vores økonomiske nytteværdi. Vi synes, det er dybt usympatisk. Vi kan ikke støtte lovforslaget. Og sig så ikke, at der ikke er forskel i dansk politik!

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge fru Sandy Brinck, om det ikke er rigtigt, at da vi i november sidste år overtog regeringsmagten, havde man et sundhedsvæsen med alenlange ventelister, og at vi på flere forskellige måder skulle forsøge at bidrage til at nedbringe de ventelister, og at det første, vi gjorde, var at tilføre 1,5 mia. kr. til det offentlige sundhedsvæsen, og med tøvende støtte fra Socialdemokratiet fik opbakningen til det, og at de nu er i gang med at virke, og det går fremad, men at dette er et supplement.

Kan vi ikke også være enige om, at vi af alle kræfter skal forsøge at få nedbragt ventelisterne, som vi ikke kan være tjent med i Danmark?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg blev utrolig glad, og det gjorde Dansk Folkeparti også, da vi så, at selvstændigt erhvervsdrivende nu også kan få sundhedsbehandlinger på samme måde, som vi gjorde i L 97, og det undrer mig gang på gang og atter og atter, at hver eneste gang det drejer sig om selvstændige, bliver der talt om, at nu får de fortrinsret, eller også har vi A-, B- og C-hold.

Jeg vil gerne spørge, om folk, der er selvstændige, alle sammen er sådan en flok direktører med flere hundrede millioner kroner på lom-

men. Jeg har da lidt på fornemmelsen, at mange af de selvstændige, vi har i det her land, er på C-holdet – helt nede på C-holdet. Og så har de for øvrigt ansvaret for momsindbetalinger og for lønninger og alt det andet, der skal være i en virksomhed.

Så tænk, jeg synes, vi for en gangs skyld nu ligner to grupper, nemlig dem, der er medarbejdere, og så dem, der er selvstændige. Og hvor er jeg glad for det. Jeg ved, at rundt om i landet sidder der nu mange små selvstændige og klapper i deres små hænder – det kan jeg godt sige til fru Sandy Brinck – over, at det her forslag kommer ind i Folketinget og bliver behandlet. Hvor har vi trængt til det.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Først til Venstres ordfører: Den debat havde vi jo også under behandlingen af det seneste lovforslag, og vores svar er stadig væk, at det her hjælper ikke på ventelisterne. Det flytter sundhedspersonale fra det offentlige og over i det private sundhedsvæsen, og det vil vi ikke være med til. Vi vil hjertens gerne fra socialdemokratisk side, som Venstres ordfører også selv kom frem til, hjælpe med til at gøre alt det bedste for det danske offentlige sundhedsvæsen, men vi vil ikke være med til at skævvride.

Og til Dansk Folkepartis ordfører, som påpeger, at hun er lige så glad denne gang som sidste gang, må jeg bare sige, at kursen for Dansk Folkeparti i forhold til det her lovforslag jo har været noget slingrende. Jeg har stadig væk citatet fra fru Colette Brix den 9. marts, hvor fru Colette Brix siger til Ritzau:

»Jeg er chokeret over, at lovforslaget overhovedet kunne lægges frem. Det betyder, at en syerske med en ryglidelse skal være med til at betale for, at en direktør med den samme lidelse kan komme forrest i køen. Det vil vi simpelthen ikke være med til.«

Det var fru Colette Brix, der sagde det den 9. marts til Ritzau. Så al den der glæde, som har været der tidligere og åbenbart er bestandig, har i hvert fald ikke været der, når man har talt ud til folket via medierne, og det forstår jeg simpelt hen ikke. Jeg forstår ikke, at Dansk Folkeparti vil være med til at sætte pensionisterne bagest i køen. Det troede jeg ikke var Dansk Folkepartis politik, men det må jeg konstatere at det er.